

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री ईश्वर प्रसाद खतिवडा
माननीय न्यायाधीश डा.श्री कुमार चुडाल
फैसला

०६९-CI-१०५६

मुद्दा: राजिनामा लिखत बदर।

जिल्ला बारा, गा.वि.स. सिंहोर्वा वडा नं.८ बस्ने चुल्हाई महारा चमार	१	पुनरावेदक प्रतिवादी
ऐ. ऐ. बस्ने राजिन्द्र महारा चमार	१	
ऐ. ऐ. बस्ने पतसिया चमैन	१	

विरुद्ध

जिल्ला बारा, गा.वि.स. सिंहोर्वा वडा नं. ६ बस्ने गोपाल प्रसाद यादव	१	प्रत्यर्थी वादी
---	---	--------------------

शुरू तहमा फैसला गर्ने:- माननीय न्यायाधीश श्री विनोदमोहन आचार्य
बारा जिल्ला अदालत

फैसला मिति:- २०६७।११।९

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने:- माननीय न्यायाधीश श्री बमकुमार श्रेष्ठ
माननीय न्यायाधीश श्री शारङ्गा सुवेदी
पुनरावेदन अदालत हेटौँडा

फैसला मिति:- २०६९।८।२४

साबिक न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९(१)(ग) बमोजिम यस अदालतमा पुनरावेदनको रोहमा दायर हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवम् ठहर यसप्रकार रहेको छ:-

तथ्यगत व्यहोरा:

१. जिल्ला बारा, सिंहोर्वा वडा नं. ८ मा पर्ने ऐलानी मिन्ही घरबासको कि.नं. १ को क्षेत्रफल ०-१-१५ घर जग्गा २०३० सालमा जनक महाराले रु.९९/- को घरसारको लिखत गरी मेरो बाबुलाई दिएकोमा बाबुले २०६५।४।२८ मा मलाई हालैको बक्सपत्र लिखत पारित गराई दिएको। सो मध्ये पूर्वतर्फबाट ज.वि. ०-१-३ जग्गा र

सो जग्गामा भएको घर विपक्षीहरू मिलेर मिति २०६५।१२।५ को राजिनामा लिखत पारित गरी चुल्हाई महाराले अर्का प्रतिवादी पतसिया चमैनलाई पारित गरिदिएको राजिनामा लिखत बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको फिराद दावी।

२. दावी बमोजिमको राजिनामा लिखत बदर हुनुपर्ने होइन। दावीको घरजग्गा हाम्रो मामा र मामा ससुरा जनक महाराको नाउँमा नापनक्सा भएको, निज जनक महारा लाटो रहेकोले निजको सेवा सुसार आमा तिलेसरी चमइनले नै गरी आएकोले तिलेसरीको मृत्यु पश्चात उक्त जग्गा हामीहरूको भोगचलनमा नै रहेकोले र गाउँ सर्जिमिन समेतका कागजातको आधारमा उक्त जग्गा हक कायम नामसारी भएको हो। वादी चुल्हाई महारा र प्रतिवादी राजेन्द्र महारा भएको दे.नं. १६१९ को अंश मुद्दामा दावीको जग्गा समेत लिनुदिनु भई मिति २०६६।८।२३ मा मिलापत्र भएको छ। जनक महारा लाटो मानसिक अवस्था ठिक नभएकोले लिखत गर्न सक्ने अवस्था स्थिति नै नरहेकोमा विपक्षीले नभएको व्यहोरा र कागज खडा गरी दायर गरेको फिराद खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादीहरू चुल्हाई महारा चमार र पतसिया चमैनको प्रतिउत्तरपत्र।
३. दावी बमोजिमको राजिनामा लिखत बदर हुनुपर्ने होइन। दावीको घरजग्गा हाम्रो मामा र मामा ससुरा जनक महाराको नाउँमा नापनक्सा भएको, निज जनक महारा लाटो रहेकोले निजको सेवा सुसार आमा तिलेसरी चमइनले नै गरी आएकोले तिलेसरीको मृत्यु पश्चात उक्त जग्गा हामीहरूको भोगचलनमा नै रहेकोले र गाउँ सर्जिमिन समेतका कागजातको आधारमा उक्त जग्गा हक कायम नामसारी भएको हो। वादी चुल्हाई महारा र प्रतिवादी राजेन्द्र महारा भएको दे.नं. १६१९ को अंश मुद्दामा दावीको जग्गामा समेत लिनुदिनु भई मिति २०६६।८।२३ मा मिलापत्र भएको छ। जनक महारा लाटो मानसिक अवस्था ठिक नभएकोले लिखत गर्न सक्ने अवस्था स्थिति नै नरहेकोमा विपक्षीले नभएको व्यहोरा र कागज खडा गरी दायर गरेको फिराद खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादी राजेन्द्र महारा चमारको प्रतिउत्तरपत्र।
४. वादी दावीको कि.नं. १ को जग्गा एवम् त्यसमा रहेका घरहरूमा साविकबाट हालसम्म पनि वादीको भोगचलन नरहेको, ती घर जग्गामा वादीको हक निर्वाध रूपमा रहेको भन्ने तथ्ययुक्त प्रमाण नदेखिएको हुँदा मिति २०६५/१२/५ को पारित लिखत बदर गरी

पाउँ भन्ने वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्छ भन्ने बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६७/११/९ मा भएको फैसला।

५. मेरो घरवासको जग्गालाई कुनै व्यहोराले मेरो हक मेट्ने गरी लिखत गर्न गराउने मिल्दैन। विपक्षीहरुलाई मामाको हकवाला हुँ भनी राजिनामा लिखत पारीत गराउने हकद्वैया छैन। २०३०/११/१४ को लिखत र २०६५।५।१ को लिखत पहिलेको देखिई पारीत समेत भए रहेको अवस्थामा उक्त लिखतहरु अन्यथा नभै हालसम्म कायम नै रहेको हुँदा दावीमा लिएको कानूनी आधारको वेवास्ता गरी भएको शुरुको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा उल्टि गरी वादी दावी बमोजिम न्याय पाउँ भन्ने वादीले पुनरावेदन अदालत हेटौँडामा दायर गरेको पुनरावेदनपत्र।
६. वादी दावीको रु.९९/- को घरसारको लिखत प्रमाणको मूल्याङ्कन र विश्लेषण नगरी भएको बारा जिल्ला अदालतको मिति २०६७।११।९ को फैसला फरक पर्न सक्ने देखिँदा मुलुकी ऐन, अ.व. २०२ नं. र पुनरावेदन अदालत नियमावली, २०४८ को नियम ४७ बमोजिम प्रत्यर्थी झिकाई पेश गर्नु भन्ने पुनरावेदन अदालत हेटौँडाबाट मिति २०६८/५/३० मा भएको आदेश।
७. हाम्रो भोगचलनमा रहेको जग्गा स्थलगत भोग सर्जिमिन समेत गरी हाम्रो नाउँमा हक कायम भइसकेपश्चात मात्र लिनुदिनु गरी लिखत गरी दिएकाले उक्त लिखत बदर नहुने गरी बारा जिल्ला अदालतबाट फैसला भएको छ। विपक्षीको पुनरावेदन व्यहोरा झुठ्ठा हो भन्ने प्रत्यर्थी प्रतिवादीहरुको लिखित प्रतिवाद।
८. वादी दावी बमोजिम लिखत बदर गर्नु पर्नेमा वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्न्याई शुरु बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६७/११/९ मा भएको फैसला उल्टी भै वादी दावीबमोजिम दिने चुल्हाई महारा चमार समेत लिने पतसिया चमईन भै मिति २०६५।१२।५ मा पारित र.नं. ४६९७ को राजिनामा लिखत बदर हुने ठहर्छ भन्ने पुनरावेदन अदालत हेटौँडाबाट मिति २०६९/८/२४ मा भएको फैसला।
९. मुखलरामका २ सन्तान मध्ये जेठी छोरी तिलेसरी चमाइन र कान्छा छोरा जनक महारा चमार रहेकोमा निज जनक महारा चमार लाटो मानसिक अवस्था ठिक नभएको अवस्थामा रहेकोले निजकी दिदी अर्थात हामी चुल्हाई तथा राजिन्द्र महाराकी आमा तिलेसरी चमाइन आफ्नो विवाह पश्चात पनि माइतीमै अर्थात निज जनक महारा चमारको

घरमा नै पति सहित बसी निज जनक महारा चमारको सेवा टहल गरी आएको र हामी सन्तानहरु समेत सोही ठाउँमा जन्मी हुर्की जनक महारा चमारको नाममा नापनक्सा भएको घरबास सहितको घर जग्गामा नै घर बसोबास गरी आएकोमा निज मामा तथा मामा ससुरा जनक महारा चमारको सेवा संहार आमा तिलेसरी चमाइनले गर्दागर्दै २०४७ सालमा मृत्यु भई निजको काजक्रिया समेत आमा तथा सासु तिलेसरीले नै गरी गराई निजको अपुताली हक आमा तथा सासु तिलेसरी चमाइनको कायम हुन आएको हो। निज आमा तथा सासु तिलेसरी चमाइनको समेत परलोक पश्चात हकवाला छोराहरु क्रमशः चुल्हाई महारा चमार तथा राजिन्द्र चमारको नाममा नामसारी दा.खा.को लागि कारवाही चलाएको सन्दर्भमा २०६५/११/१५ को गा.वि.स.को सर्जमिन समेतको आधारमा भएको मिति २०६५/११/१६ को सिफारिस र मा.पो.का.मा उजुरी पर्दा मा.पो.का.बाट डोर खटी गई मिति २०६५/११/२५ मा हाम्रो हकभोग घरवास रहेको भनी किटानी सर्जमिन भई आई नामसारी दा.खा. दर्ता समेत भएको आधारमा हामी अंशियारहरुको नाममा अंशवण्डा गरेको कुरामा विवाद छैन। हाम्रो पुस्तौंदेखिको हकभोग घरवास समेत रहेको घरवासको ऐलानी जग्गालाई विपक्षीले मिति २०३०/११/१४ को घरसारको लिखत खडा गरी सो लिखतको आधारमा लिखत प्राप्त गर्ने व्यक्ति शिवु राउतको नाउँमा दर्ता दा.खा. नै नभएको हाम्रो घरवासको जग्गा पुनः मिति २०६५ सालमा बाबुले छोरालाई बक्सपत्र दिएको भनिएको लिखत पारित गरी मुद्दा गरिएको छ। विपक्षीले प्राप्त गरेको भनेको घरसारको लिखतको आधारमा उल्लेखित जग्गा नामसारी दा.खा. केही नभएको र सो पारित भएको भनेको लिखत समेत श्रोतविहीन भई कानूनी मान्यताशून्य रहेको अवस्थामा सोही आधारमा साविकदेखिको हाम्रो घरवासको जग्गामा हक प्राप्त भएको भनी पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट भएको फैसालामा कानूनी त्रुटि विद्यमान रहेको छ।

विपक्षी गोपाल प्रसादले आफ्नो पिताबाट बक्सपत्र गराई आफ्नो हक भएको भनी दाबी लिएको विवादित घरबासको जग्गा निजका पिताको नाउँमा हक हस्तान्तरण भएको होइन, छैन। निज विपक्षीका पिता शिवु राउतलाई हाम्रा मामा तथा मामा ससुरा जनक महारा चमारले कहिल्यै पनि कुनैपनि प्रकारले हक हस्तान्तरण गरीदिनु भएको छैन। निज जनक महारा चमार लाटो र मानसिक अवस्था समेत ठिक नभएको व्यक्ति भई

निजको सम्पूर्ण हेरविचार निजकी दिदी हामी आमा तथा सासुले गरी आएको अवस्थामा लिखत गरेको भएपनि निज आमालाई रोहबरमा राखी लिखत हुनुपर्ने बाध्यात्मक अवस्था रहेको परिप्रेक्ष्यमा निजबाट कुनैपनि लिखत गराई विपक्षीहरूले हक प्राप्त गर्न सक्ने अवस्था छैन। विवादित जग्गामा बाबु बाजेको पालादेखि नै हामी आमा तथा सासु तिलेसरी देवी आफ्नो पति सहित बसोबास गरी आएको ऐलानी घरबास भएको जग्गा हो। जनक महारा चमारबाट हक हस्तान्तरण हुनै नसक्ने प्रकृतिको घरबास विपक्षीका पिताले प्राप्त गरेको भन्ने कुरालाई आधार मानी विपक्षीको नाउँमा हा.ब. पारित गराएकै आधारमा हाम्रो साविकदेखिको घरबासबाट हामी बञ्चित हुने होइन। प्रमाणको उचित मूल्यांकन नगरी भएको पुनरावेदन अदालत हेटौँडाको फैसला त्रुटिपूर्ण छ। कथित २०३० सालको घरसारको लिखत हामीलाई हालसम्म पनि देखाउने सुनाउने कार्य भएको छैन। घरसारको लिखतको सक्कलप्रति कुनै अड्डा अदालतमा नहुने र त्यस्तो लिखतको आधारमा कसैले सम्पत्तिमा दावी गरेको अवस्थामा सो लिखत असर पर्ने पक्षलाई देखाई सुनाई सनाखत गराउनुपर्ने हुन्छ। विवादित घरबासको सम्पत्ति विपक्षीलाई हक हस्तान्तरण भएको नै छैन। विवादित घरबासको जग्गा ऐलानी घरबास भएकोले सो घरबास मात्र कानूनबमोजिम दा.खा. नामसारी हुन सक्दछ। कथित घरसारको लिखतले कानूनी मान्यता नपाउने निश्चित छ। पुनरावेदकले कुनै लिखतबाट हक प्राप्त गरेको नभई स्व. आमा तथा सासुआमाले आफ्नो बाबु बाजेको पालाको ऐलानी घरबास निजहरूको सेवा टहल पश्चात शेषपछि निरन्तर भोग गरिआएको अवस्थामा केवल दा.खा. नामसारीको लागि स्थानीय निकायबाट सिफारिस लिने क्रममा भएको सर्जमिन तथा सोका आधारमा भएको दा.खा., अंशबण्डा लगायतका कुराहरूलाई पछिको लिखत मात्र नमिल्ने भएकोले बाबुबाजेका पालादेखिको निरन्तर हकभोग बसोबास सहितको घरबासलाई पछिल्लो लिखत भनी हामीलाई हराइएको फैसलामा त्रुटी विद्यमान छ। हामी पुनरावेदकहरूले साविकदेखिको निरन्तर हकभोगको आधारमा गरेको दा.खा. नामसारी तथा अंश मुद्दामा मिति २०६६/८/२३ मा गरेको मिलापत्र उपर विपक्षीको कुनै दावी विरोध रहेको छैन। पुनरावेदन अदालत हेटौँडाको २०६९/०८/२४ को फैसला बदर गरी वादी दावी खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादीहरूले यस अदालत समक्ष दायर गरेको पुनरावेदनपत्र।

१०. लगाउको ०६९-CI-१०५५ को जग्गा खिचोला घर भत्काई हटाई चलन मुद्दामा प्रत्यर्थी झिकाउने आदेश भएको र प्रस्तुत मुद्दा उक्त मुद्दासँग अन्तरप्रभावी रहेको देखिँदा यसमा पनि मुलुकी ऐन, अ.बं. २०२ नं. को प्रयोजनार्थ प्रत्यर्थी झिकाई पेश गर्नु भन्ने यस अदालतबाट मिति २०७५।३।८ मा भएको आदेश।
११. पुनरावेदक/प्रतिवादी राजेन्द्र महारा एवम् निजका भाई चुल्हाई महाराका नाउँमा नामसारी दाखिल खारेज गरेको मालपोत कार्यालय बाराको मिति २०६५।१२।५ को निर्णय सहितको मिसिल झिकाई पेश गर्नु भन्ने यस अदालतबाट मिति २०७९।२।२३ मा भएको आदेश।

यस अदालतको ठहर:

१२. नियमबमोजिम पेसी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक/प्रतिवादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान् वरिष्ठ अधिवक्ता श्री शम्भु थापा र विद्वान् अधिवक्ता श्री रामविलास राउतले वादी दाबीको जग्गा पुनरावेदक प्रतिवादीहरूले पहिलादेखि निरन्तर भोग गरिआएको जग्गा हो; पुनरावेदकहरू उक्त जग्गामा धेरै पहिलादेखि घर बनाई बसोवास गरिआएका छन्; वादीले दाबी लिए अनुसारको जग्गामा वादीको हक नै छैन; हकै नभएको जग्गामा दाबी गर्नु कानूनसम्मत छैन; जनक महारा लाटो मानसिक अवस्था ठिक नभएको व्यक्तिले कुनै लिखत गर्न सक्ने अवस्था हुँदैन; शुरु अदालतले फैसला गर्दा लिएका आधार प्रमाणहरू कानून अनुकूल भएकोले पुनरावेदन अदालत हेटौँडाको फैसला उल्टी गरी शुरु जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला सदर कायम हुनु पर्दछ भनी बहस जिकिर गर्नु भयो। प्रत्यर्थी वादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् अधिवक्ताद्वय श्री जगदेव चौधरी र श्री रामजी कोडरेनले वादी दाबीको घरजग्गा जनक महाराले वादीका पिता शिवु राउतलाई २०३० सालमा विक्री गरिदिनु भएको र सो घरजग्गा वादीका पिताले वादीलाई हालैको बकसपत्र गरीदिनु भएको हो; वादीको हक भोगमा सो जग्गा रहेको छ; वादी दाबी बमोजिम मिति २०६५/१२/५ र.नं. ४६९७ को पारित राजिनामा लिखत बदर गर्ने ठहर्‍याएको पुनरावेदन अदालत हेटौँडाको फैसला सदर हुनु पर्दछ भनी गर्नुभएको बहस जिकिर समेत सुनियो।

१३. अब यसमा राजिनामा लिखत बदर हुने ठहर गरेको पुनरावेदन अदालत हेटौँडाको फैसला मिलेको छ वा छैन? प्रतिवादीहरूको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन? भन्ने प्रश्नमा निर्णय दिनु पर्ने देखियो।
१४. निर्णयतर्फ विचार गर्दा, मिसिल संलग्न मालपोत कार्यालय बाराबाट प्राप्त २०६५/११/१५ को सर्जमिन मुचुल्कामा जिल्ला बारा सिहोर्वा गा.वि.स. वडा नं. ८ कि.नं. १ को ज.वि. ०-१-१५ जग्गा र सोमा भएको घर समेत जनक महाराको नाउँमा नापनक्सा भएको ऐलानी मिन्ही घरबासको जग्गामा जनक महाराको हक खाने बहिनी तिलेसरी चमैनले भोग गरिआएकोमा जनक महारा र तिलेसरी चमैनको मृत्यूपछि श्राद्ध काजक्रिया जनक महाराका भानिज नाताका राजिन्द्र महारा र चुल्हाई महाराले गरी निजहरूले नै उक्त घरजग्गा भोगचलन गरी आएका र निजहरू बाहेक हक खाने हकवाला अरु कोही नभएकाले निज राजिन्द्र महारा र चुल्हाई महाराका नाउँमा हक हस्तान्तरण गरिदिएमा फरक पर्दैन भन्ने व्यहोरा उल्लेख भएको देखियो। सम्बन्धित सिहोर्वा गा.वि.स. कार्यालयले सोही व्यहोरा मिलानको मिति २०६५/११/१६ मा सिफारिस पत्र दिएको देखिन्छ। सो समेतका आधारमा स्व. जनक महाराका नाउँमा नापनक्सा भै फिल्डबुकमा कि.नं. १ को जग्गा मालपोत कार्यालय बाराले राजिन्द्र महारा र चुल्हाई महाराका नाउँमा नामसारी दाखिला खारेज गरेको पाइयो। उक्त दाखिला खारेज नामसारीबाट हक प्राप्त भएपछि सो कि.नं. १ को ज.वि. ०-१-१५ मध्येबाट उत्तर पूर्वतर्फ ०-१-३ जग्गा र सोमा भएको फुसको घर समेत प्रतिवादीहरू चुल्हाई महारा र राजिन्द्र महाराले पतसिया चमइनलाई र पश्चिम दक्षिणतर्फबाट ज.वि. ०-०-१२ जग्गा र सोमा भएको फुसको घर मैनादेवी चमइनलाई हक हस्तान्तरण गरेको देखिन आयो।
१५. विवादित कि.नं. १ को जग्गा वादी चुल्हाई महारा प्रतिवादी राजिन्द्र महारा भएको बारा जिल्ला अदालतमा चलेको दे.नं. १६१९/०६६ को अंश मुद्दाको तायदाती फाँटवारीमा उल्लेख गरी मिति २०६६/८/२३ मा जग्गा लिने-दिने (बाँडफाँड) गरी जिल्ला अदालतबाट मिलापत्र भएको कुरा प्रमाणमा आएको उक्त अंश मुद्दाको मिसिलबाट देखिन्छ। प्रत्यर्थी वादीले उक्त मिलापत्र एवम् मालपोत कार्यालय बाराबाट नामसारी दा.खा. गर्ने गरी भएको निर्णय उपर अन्यथा दावी गरी हक स्थापित गराउन सकेको

देखिंदैन। उक्त कि.नं. १ को जग्गामा वादीको हकको श्रोत भनिएको २०३० सालको घरसारको लिखत सक्कल प्रमाणमा पेश भएको तथा प्रतिवादीलाई देखाई सुनाइएको देखिंदैन। २०३० सालको लिखत सही सद्दे हो भने करिब ४० वर्षसम्म सो लिखत बमोजिमको जग्गामा वादीले हक भोग गरेको देखिनु पर्ने थियो। तर त्यस प्रकारको स्थिति पनि देखिन आएन। २०३० सालको लिखतको सम्बन्धमा नै विश्वसनीयता सम्बन्धी प्रश्न उठेको यस अवस्थामा सो लिखतका नाताले मिति २०६५ सालमा पारित बक्सपत्र लिखतलाई भरपर्दो वा निश्चयात्मक प्रमाण मान्न सकिने अवस्था देखिंदैन।

१६. प्रत्यर्थी वादीले फिरादपत्रमा उक्त कि.नं. १ को जग्गा एवम् घरमा आफ्नो हकभोग रहँदै आएको र मिति २०६५/१२/१५ मा प्रतिवादीहरूले जम्मा ज.वि. ०-०-११ कब्जा खिचोला गरेको भनी खिचोला मेटाई पाउँ भन्ने मुद्दा दायर गरेको देखिन्छ। लगाउमा रहेको उक्त जग्गा खिचोला मुद्दामा जिल्ला अदालतबाट भएको नक्सा मुचुल्कामा विवादित उक्त कि.नं. १ को जग्गा एवम् त्यसमा रहेका घरहरूमा वादीको भोग चलन रहेको भन्ने उल्लेख भएको देखिंदैन। कि.नं. १ को जग्गा प्रतिवादीहरूकै भोगचलनमा रहेको कुरा मिति २०६७/५/३० को नक्सा मुचुल्काबाट देखिएको छ। भोगका दृष्टिले हेर्दा पनि विवादित जग्गामा प्रतिवादीहरूले साविकदेखि नै घर बनाई भोगचलन गरिआएको तथ्य समर्थित भएको छ। यस अवस्थामा वर्षौंदेखि सीमित मिन्ही ढिहको घडेरी जग्गामा प्रतिवादीहरूले घर (छाप्रो) बनाई गुजारा गरिआएको कुरामा अवरोध पैदा हुने परिणाम आउने गरी विवादित लिखत बदर गर्नु विवेकपूर्ण हुँदैन।

१७. अतः वादी दावीको कि.नं. १ को जग्गा र सोमा रहेका घरहरूमा साविकदेखि हालसम्म पनि वादीको भोगचलन रहेको नदेखिएको, ती घर जग्गामा वादीको हक निर्वाध रूपमा रहेको भन्ने तथ्ययुक्त प्रमाण नरहेको, जग्गा मिन्ही ढिहको घरबासको भएको र सो जग्गामा प्रतिवादीहरूकै भोगचलन रही आएको अवस्थामा मिति २०६५/१२/५ र.नं. ४६९७ बाट पारित राजिनामा लिखत बदर हुने ठहर गरेको पुनरावेदन अदालत हेटौंडाको फैसला न्यायोचित देखिएन। तसर्थ, दिने चुल्हाई महारा र राजिन्द्र महारा लिन पतसिया चमइन भै मिति २०६५/१२/५ र.नं. ४६९७ को मालपोत कार्यालय बाराबाट पारित राजिनामा लिखत बदर हुने ठहर्न्याई पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट मिति २०६९/८/२४ मा भएको फैसला उल्टी भई वादीको फिराद दाबी पुग्न नसक्ने

ठहर गरेको शुरु बारा जिल्ला अदालतको मिति २०६७/११/९ को फैसला सदर हुने ठहर्छ। अरु कुरामा तपसिल बमोजिम गर्नु:

तपसिल:

१. माथि ठहरेबमोजिम वादीको दाबी पुग्न नसक्ने भएकाले पुनरावेदन अदालत हेटौँडाको फैसला बमोजिमको तपसिल खण्डको प्रकरण नं. १ मा उल्लेख भएबमोजिम मालपोत कार्यालयलाई लेखी पठाउने कार्य गरिरहन परेन।
२. वादीले फिराद दायर गर्दा राखेको कोर्ट फी लगायतको दस्तुर रु.१५१/- वादीलाई प्रतिवादीहरुबाट भराई रहन नपर्ने भएकोले सो बेहोरा समेत शुरु बारा जिल्ला अदालतमा लेखी पठाइ दिनु।
३. पुनरावेदक प्रतिवादीहरुले यस अदालतमा पुनरावेदन गर्दा दाखिला गरेको कोर्ट फी (अदालती शुल्क) रु.१६६/- प्रत्यर्थी वादीबाट भराई पाउने हुँदा मुलुकी देवानी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा ८३(७) बमोजिम उक्त अदालती शुल्क प्रत्यर्थी वादीबाट भराई पाउँ भनी प्रतिवादीहरुले दरखास्त दिए नियमानुसार गरी भराईदिनु भनी बारा जिल्ला अदालतमा लेखी पठाइ दिनु।
४. फैसलाको विद्युतीय प्रति यस अदालतको विद्युतीय प्रणालीमा प्रविष्ट गरी, मुद्दा दायरीको लगत कट्टा गरी, मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु:

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत:- केशव पराजुली

कम्प्युटर अपरेटर:- कृष्ण गिरी

इति सम्बत् २०८० साल असोज ९ गते रोज ३ शुभम् ..... ।